

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Gottwaldem v právní věci žalobce **P. K.**, v řízení zastoupeného JUDr. Mario Hartmannem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Havlíčkovo nábřeží 38, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.12.2011 č.j. MSK 207930/2011, ve věci přestupku,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno

rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 9.11.2011 č.j. SMO/360717/11/DSČ/Klu, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání dopravního přestupku.

Namítá, že si zvolil zmocněnce, jehož plnou moc vypověděl z důvodu, který z etických pohnutek nemůže uvést. V té chvíli neměl k dispozici listinné podklady, které zůstaly v držení bývalého zmocněnce. Proto si zvolil zástupce z řad advokátů, kterého však pro svou nemoc mohl řádně zmocnit až den před jedním z nařízených jednání. Tento advokát požádal o možnost nahlédnout do spisu a seznámit se s ním. To mu však nebylo umožněno a správní orgán I. stupně bez dalšího rozhodl ve věci. Žalobce přitom již 5 měsíců předtím uvedl, že se chce k celé věci vyjádřit, což mu bylo tímto postupem správního orgánu I. stupně znemožněno. Žalobce se dovolává čl. 37, čl. 38 odst. 2 a čl. 43 Listiny základních práv a svobod (č. 2/1993 Sb.). Závěr žalovaného, že omluva žalobce (resp. jeho zástupce) z ústního jednání nebyla náležitá a důvod nebyl důležitý, vychází jen ze zástupcovy kolize jednání, nevypořádává se však se seznámením tohoto zástupce se spisem. Ani odkazy na Etický kodex advokáta (čl. 6, čl. 8) nejsou na místě, když správní orgán I. stupně „dopředu“ nařídil i eventuální termíny jednání, nemusel tedy nutně v daném okamžiku rozhodovat.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že přestupkové řízení bylo zahájeno listinou *Zahájení řízení o přestupku, sdělení obvinění, předvolání k ústnímu jednání*, která byla žalobci doručena 16.5.2011. Nato žalobce zmocnil k zastupování dne 27.5.2011 zmocněnce P.K., za jehož účasti se konalo ústní jednání dne 30.5.2011. U něj si zmocněnec žalobce vyžádal spisovou dokumentaci a uvedl, že žalobce se chce k věci vyjádřit osobně, dostavit se však nemohl ze zdravotních důvodů. Proto správní orgán I. stupně nařídil další ústní jednání na 21.6.2011, ze kterého se omluvil žalobce pro čerpání dovolené mimo Českou republiku (aniž by důvod omluvy jakkoli doložil). Nato správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 22.6.2011 uznal žalobce vinným. Zmocněnec žalobce však v týž den (22.6.2011) založil do spisu lékařskou zprávu o nutném ošetření v Ostravě dne 21.6.2011 s indikovaným nutným klidovým stavem po 3 dny. Dne 30.6.2011 pak do spisu založil žalobce pobytový poukaz na pobyt v Chorvatsku v termínu 10.6.2011 – 24.6.2011. Nato žalovaný k žalobcovu odvolání uzavřel, že u žalobce a jeho zmocněnce existovaly závažné důvody, které jim znemožnily účastnit se ústního jednání dne 21.6.2011 a rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 22.6.2011 zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Nato bylo nařízeno ústní jednání na 4.10.2011, z něhož se žalobce omluvil pro pracovní neschopnost (kterou doložil

průkazem práce nemocného pojištěnce, aniž by osvědčil, že neschopnost k práci mu brání i dostavit se k ústnímu jednání před správním orgánem) a současně vypověděl plnou moc udělenou zmocněnci P.K. Nato správní orgán I. stupně nařídil ústní jednání na 31.10.2011, in eventum na 8.11.2011 (od 8:00 hod.), 15.11.2011, 24.11.2011, 7.12.2011 a 15.12.2011 – kdy žalobci bylo předvolání doručeno náhradním doručením dne 20.10.2011, k osobnímu převzetí došlo 26.10.2011. Ve spise je dále založena zpráva o vyšetření žalobce u praktického lékaře dne 27.10.2011 s indikovaným klidovým režimem do 7.11.2011. Dne 7.11.2011 založil do spisu novou plnou moc (ze dne 7.11.2011) opravňující ho jednat jménem žalobce advokát JUDr. Mario Hartmann s tím, že jednání nařízení na 8.11.2011 mu koliduje s jednáním u Okresního soudu v Ostravě (od 10:50), současně žádá o 10-denní lhůtu k seznámení se se spisem, proto žádá, aby jednání bylo konáno až 24.11.2011, k jednání 8.11.2011 se žalobce (osobně) nedostaví. Nato dne 8.11.2011 správní orgán I. stupně konal ústní jednání, když omluvu žalobce samotného posoudil jako neodůvodněnou, omluvu JUDr. Hartmanna jako nedůvodnou, když ten již v době převzetí zastoupení musel vědět, že jednání bude následujícího dne. Pokud zastoupení i přesto převzal, mohl se se spisem seznámit přímo u jednání. Jednání před správním orgánem I. stupně (od 8:00) a před Okresním soudem v Ostravě (od 10:50) vzájemně nekolidují. Nato rozhodnutím ze dne 9.11.2011 uznal správní orgán I. stupně žalobce vinným ze spáchání přestupku. Po žalobcem podaném odvolání (obsahově obdobným žalobě) žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil, když dospěl k závěru, že při začátkách jednání u okresního soudu (navíc ve vlastní věci advokáta) a u správního orgánu I. stupně (vzájemná dojezdová vzdálenost 20 minut) ke kolizi nedošlo. Vzhledem k tomu, že zmocněnec žalobce je advokátem, je povinen dodržovat pravidla profesionální etiky. Podle čl. 6 Etického kodexu advokáta mají zájmy klienta přednost před vlastními zájmy advokáta. Podle čl. 8 odst. 2 Etického kodexu advokáta advokát odmítne právní službu i v případě, kdy by jejím poskytnutím byly ohroženy zájmy osoby, které právní služby již poskytuje, a to například i v důsledku pracovního přetížení advokáta. JUDr. Hartmann podle žalovaného v souladu s těmito pravidly nepostupoval, převzal-li zastoupení jediný den před nařízeným jednáním, o kterém věděl, že se k němu nebude moci dostavit (resp. to účelově tvrdí), příp. že nebude mít čas prostudovat spis. Spisová dokumentace přitom byla poskytnuta již předchozímu zmocněnci žalobce P.K. Žalobce věděl o termínu jednání nejpozději od 26.10.2011, je tedy též jeho odpovědností, že si zmocněnce zvolil až teprve jediný den před nařízeným jednáním. Sled procesních úkonů žalobce, který řízení jen stále omlouval svou neúčast či neúčast svého zmocněnce, a za celou dobu nevznnesl jedinou věcnou námitku, vedly žalovaného současně k závěru o účelovém jednání žalobce motivovaného snahou oddálit rozhodnutí o přestupku a dosáhnout zániku odpovědnosti za přestupek prekluzí.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Argumentuje-li žalobce právy obviněného dle čl. 37, čl. 38 a čl. 40 Listiny základních práv a svobod, krajský soud zdůrazňuje, že se jedná o práva obviněného, nikoliv každého z jeho zástupců. Žalobce byl přitom seznámen s obsahem spisu již v květnu 2011 prostřednictvím tehdejšího zmocněnce P.K. Proto nemůže nyní

úspěšně namítat, že by byl na svém právu seznámit se s obsahem spisu jakkoliv zkrácen.

Pokud pak již v květnu 2011 uvedl, že se chce k věci osobně vyjádřit, mohl tak kdykoliv učinit v průběhu měsíců června, července, srpna, září a října 2011, ať už písemně nebo ústně do protokolu (a to případně i mimo nařízený termín ústního jednání).

Je věcí obviněného, jaký postup při své obraně zvolí, a to i z hlediska využívání všech svých procesních práv. Je pak ovšem na obviněném, aby také nesl veškeré důsledky jím zvoleného postupu.

Zvolil-li si žalobce nového zmocněnce až den před nařízeným na ústním jednání, vystavil se sám riziku, že omluvy tohoto zmocněnce nebudou shledány důvodnými. Ať už pak byla domluva mezi žalobcem a jeho zmocněncem jakákoliv, bylo věcí žalobce i jeho zástupce (zejména je-li jím advokát), aby se sami a zavčas o osudu své žádosti informovali a případnému negativnímu stanovisku správního orgánu prvního stupně pak zejména žalobcův zmocněnec (jako právnický profesionál) přizpůsobil režim svého pracovního dne.

Jak dovodil již opakovaně i Ústavní soud (srov. zejm. usnesení ze dne 12.6.1997 sp. zn. III. ÚS 68/97, nalus.usoud.cz), zásad spravedlivého procesu se nemůže dovolávat ten účastník řízení, který nařízené jednání zmeškal pro příčiny tkvící v jeho nedostatečné procesní obezřetnosti nebo ten, kdo řádné a včasné uplatnění svých procesních práv zanedbal. Totéž platí i v případech, spočívá-li nedostatek procesní aktivity či obezřetnosti na straně advokáta, jehož si účastník pro zastupování zvolil a který odpovídá za řádný výkon převzatého zastoupení.

Krajský soud uzavírá, že napadeným postupem správních orgánů nedošlo k poškození práv žalobce (zde krajský soud opakovaně zdůrazňuje, že se nejedná o práva zvoleného zmocněnce).

Dále krajský soud zdůrazňuje, že předmětem jeho přezkumu je správní řízení jako celek, tj. včetně řízení odvolacího, kdy žalobci nic nebránilo, aby i po uskutečnění jednání 8.11.2011 vznesl v odvolacím řízení své případné námitky a vyjádření k věci samé, když přestupkové řízení není (na rozdíl od obecného správního řízení) nijak koncentrováno. Pasivitu žalobce v tomto směru - žalobce žádné takové námitky neuplatnil od zahájení řízení v květnu 2011 až do vydání napadeného rozhodnutí v prosinci 2011 - nelze přičítat žalovanému či správnímu orgánu prvního stupně.

Namítá-li žalobce, že správní orgán prvního stupně v posledním předvolání k jednání nařídil i eventuální další termíny jednání, ke kterým by se již žalobce (resp. jeho zmocněnec) dostavit mohl, krajský soud konstatuje, že ani toto eventuální stanovení termínu jednání nezbavuje správní orgány postupovat v souladu se zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení (§ 6 správního řádu). Správní orgány jsou tedy i v takovém případě povinny provést příslušné procesní úkony a ve věci rozhodnout v nejbližším možném termínu (samozřejmě při respektování všech práv účastníků řízení, která však v posuzovaném případě porušena nebyla).

Proto krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalovanému podle obsahu spisu v řízení nevznikly žádné náklady přesahující obvyklou úřední činnost.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

V Ostravě dne 11. února 2014

Mgr. Jiří Gottwald
samosoudce